

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7128/2021
27.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Гордане Џакула и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца Фонда за развој Републике Србије, Филијала из Београда, чији је пуномоћник Иван Ћаловић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Драган Богдановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1292/21 од 08.06.2021. године, на седници одржаној 27.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1292/21 од 08.06.2021. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1292/21 од 08.06.2021. године.

Образложење

Основни суд у Краљеву, пресудом П 1451/20 од 17.02.2021. године, усвојио је тужбени захтев тужиоца и оставио на снази решење о извршењу Основног суда у Краљеву ИИв 645/18 од 06.11.2018. године, у делу којим је тужени обавезан да плати тужиоцу на име дуга износ од 2.194.206,38 динара, са законском затезном каматом на износ од 1.472.750,71 динара од 29.11.2018. године и на износ од 721.455,67 динара од 30.10.2018. године, све до коначне исплате (став први изреке). Укинуо је решење извршењу Основног суда у Краљеву ИИв 645/18 од 06.11.2018. године за преостали износ од 132.389,31 динара, са законском затезном каматом од 30.10.2018. године и на име законске затезне камате на износ од 1.472.750,71 динара од 30.10.2018. године до 29.11.2018. године, као и на име трошкова извршног поступка у износу од 39.944,00 динара и у том делу одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца (став други изреке). Обавезао је туженог да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 265.935,86 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима па до коначне исплате (став трећи изреке).

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Гж 1292/21 од 08.06.2021. године, одбио је као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Краљеву П 1451/20 од 17.02.2021. године у ставу првом и трећем изреке (став први изреке). Одбио је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), оценио да ревизија туженог није изузетно дозвољена.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП је прописано да, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права. При том, због битне повреде одредаба парничног поступка ревизија се не може изузетно дозволити, с обзиром на то да иста није прописана као разлог за изјављивање посебне ревизије, одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП, и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Иницијални акт, предлог за извршење на основу веродостојне исправе је 31.10.2018. године примљен у Основном суду у Краљеву.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, је прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиоца за износ од 2.194.206,38 динара, као главни захтев, не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија туженог није дозвољена на основу цитиране одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**